

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Openbaring 12, 1 - 6
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Gezang 133 : 1, 4 en 5**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Psalm 25 : 4 en 5**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Daniël 7 : 1 - 14**
8. **Zingen : Psalm 2 : 1 en 2**
9. **Tekst : Openbaring 12 : 1 - 6**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Psalm 2 : 3 en 4**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Inzameling van de offergaven**
14. **Slotzang : Gezang 29 : 1, 2 en 4**
15. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein

Wij hebben bijna allemaal zin in de komende dagen. Kinderen en schoolgaande jeugd heeft vakantie. Menig broeder en zuster hoeft ook even niet op het werk te verschijnen. En velen zullen uitkijken naar de Kerstdagen. Sommige mensen kijken altijd vol verwachting uit naar deze dagen. En dat is op zich mooi. Want verwachting spreekt van leven en hoop. Wie niets meer van het leven verwacht heeft ook weinig zin meer om te leven. Mensen verwachten lekker eten, gezelligheid, **[Kerstsfeer]** Kerstsfeer, leuke films op de televisie. Dat is om te genieten. Toch zullen er ook onder u zijn die tegen deze dagen opzien. Opzien vanwege mensen die ze juist op deze dagen zo missen. Hun man, hun vrouw, soms zelfs kinderen. Ze weten dat het feestdagen zijn, maar ze hadden het liefst dat ze maar weer voorbij waren. Wie eenzaam is voelt op zulke dagen de eenzaamheid extra sterk. Hoe graag we ook zouden willen dat iedereen fijne Kerstdagen heeft, de werkelijkheid is anders. Zo wordt zichtbaar dat bij alle blijde verwachtingen er ook de werkelijkheid is van pijn en verdriet. Er is een spanning in deze wereld. Een strijd. En dat mogen we niet onder het tapijt vegen. Want wie dat doet begrijpt de betekenis van Advent en Kerst niet. Het feest van Kerst draait om een beslissend moment in deze strijd. De strijd tussen God en de duivel. De strijd om de redding van de mensheid. De mensheid die in zijn geheel verloren zou zijn gegaan als God niet had ingegrepen. Ik bedien u Gods Woord onder het thema:

[Thema & verdeling] **Een vrouw bevalt van de Redder van de mensen.**

We zullen achtereenvolgens letten op:

- 1. De persoon van de vrouw**
- 2. De heerlijke verwachting bij haar zwangerschap.**
- 3. De draak die haar kind wil verslinden.**
- 4. De redding van dit kind.**
- 5. Het verblijf van de vrouw in de woestijn.**

We zullen dus eerst letten op de heerlijke verwachting bij de zwangerschap van deze vrouw. Iedere zwangerschap brengt verwachtingen met zich mee. Een enkele keer zijn dat negatieve verwachtingen. Als het kind niet gewenst is. Maar bijna altijd zijn het blijde verwachtingen. En de verwachtingen rond het kind dat deze vrouw in haar schoot draagt zijn groot. Heel groot. Want dit is het beloofde kind dat eeuwen geleden al is

beloofd. Het kind dat door zoveel mensen in de loop van de tijd is verwacht. Zoveel mensen hebben uitgezien naar zijn geboorte.

Johannes schrijft dat er een indrukwekkend teken in de hemel verschijnt. Er verschijnt een vrouw. Wij lezen niet vaak over gestalten van een vrouw in de hemel. Bijna altijd zijn het mannen. Ook lezen we wel over engelen, dieren, maar nooit lezen we over een vrouw. Maar hier wel. **[Een schitterende vrouw]** En het niet zomaar een vrouw, die diepe indruk maakt op Johannes. Ze is namelijk niet bekleed met kleren, jongens en meisjes, maar met de zon. De maan is onder haar voeten. Het zachte licht van de maan schijnt naar boven en verlicht de voeten en benen van de vrouw. Ze heeft verder een krans van twaalf sterren om haar hoofd. De twaalf sterren die ze als een krans om haar hoofd draagt zijn een erekrans. Ze staan voor haar nageslacht dat ze geboort heeft. De twaalf stammen van Israël. Zoals Jozef daar over heeft gedroomd. Hij droomde dat de zon, de maan en elf sterren voor hem bogen. Hier verschijnt een schitterende vrouw. Letterlijk en figuurlijk. Ze straalt aan alle kanten. Onvoorstelbaar mooi.

[Genesis 3] Deze vrouw is de vrouw uit Genesis 3. Van haar heeft God gezegd dat haar zaad de slang de kop zal vermorzelen. De vrouw zal de slang verslaan door kinderen te baren. In het bijzonder het Kind dat in haar schoot zal groeien zonder dat daar een man aan te pas gekomen is. Niet het zaad van de man zal de slang de kop vermorzelen, maar haar zaad. Wat een enorme bemoediging was voor Eva. Want Eva was voorop gegaan bij de zondeval. Zij had zich laten verleiden en had vervolgens haar man verleid. En wat is het dan mooi voor haar dat God juist haar voorop laat gaan bij de redding van de wereld. En dat brengt ons bij het tweede.

[Punt twee] **De heerlijke verwachting bij haar zwangerschap.** Het Kind waarvan God heeft gezegd dat het de slang de kop zal vermorzelen, draagt ze nu in haar schoot en het kind staat op het punt geboren te worden. Het Kind werd al lang verwacht. **[Veel vrouwen]** Veel vrouwen in Israël hebben gehoopt dit kind te mogen dragen en te mogen baren. Het was uiteindelijk die ene jonge vrouw, Maria uit Nazareth die dit kind mocht dragen en ter wereld mocht brengen. Ze was geen hooggeplaatste vrouw uit de goede kringen uit Jeruzalem. Ze was afkomstig uit het noorden van het land. Uit een dorpje. Maar in Gods ogen was ze schitterend. Want haar kwaliteit was dat ze de HERE lief had en uitzag naar de komst van dit Kind. Al voordat ze wist dat zij dit kind zou mogen dra-

gen. Dit kind dat de zonden van de wereld zal wegnemen. En een verloren mensheid een nieuwe toekomst zal geven.

Maria is zich hier ook bewust van geweest. Ze was maar niet blij omdat ze zwanger was. Die zwangerschap heeft waarschijnlijk zelfs voor de nodige moeiten gezorgd. Zeker bij de familie en bij de mensen in het dorp. ‘Maria, Maria, wat heb je gedaan! Je hebt je eer te grabbel gegooid. Met wie heb jij geslapen?’, zo zullen veel mensen hebben gedacht. Maar Maria was bereid die vernedering te ondergaan. Wat het ging er niet om wat de mensen van haar dachten. Het ging erom wat God van haar dacht. Zij draagt het Kind in haar schoot dat de wereld en aar zal redden. **[Grote verwachtingen]** Wat zal ze gespannen hebben uitgezien naar de geboorte van haar zoon. Hoe zal Hij eruit zien? Wat zal ze het Kind gevolgd hebben toen het opgroeide. Wat deed Hij wel? Wat deed Hij niet? Waar ging zijn belangstelling naar uit? Hoe was zijn karakter? Ouders hebben vaak hoog gespannen verwachtingen van hun kinderen. Vaak te hoge. Maar van dit Kind kon Maria niet te hoge verwachtingen hebben. Hij zal de wereld redden. En zij, Maria uit Nazareth, zal voor altijd bekend staan als de moeder van dit Kind. Alles verwachtte zij van dit Kind.

En dat stelt ons voor de vraag wat wij van dit Kind verwachten. **[Wat verwacht u]** Over een paar dagen vieren we Kerst. Maar dat stelt niets voor als wij niet van Jezus Christus verwachten. Dan is het niet meer dan lekker eten, en hopelijk veel gezelligheid. Maar als we echt ons leven bouwen op dit Kind, dan is er alle reden tot groot feest. Want dan vieren we dat God zich het lot van de mensen aantrekt. Dat God doet wat Hij heeft beloofd. Namelijk dat Hij zal zorgen voor een Kind dat ons zal redden uit de dood.

Dat in de tweede plaats.

[Punt drie] **In de derde plaats zullen we letten op de draak die haar Kind wil verslinden.** De schitterende vrouw is hoogzwanger en moet bevallen. Deze bevalling gaat zoals God in Genesis 3 had voorspeld. Ze moet zwoegen als ze baart. Ze schreeuwt het uit in haar weeën en haar barensnood. Ze lijdt pijn en is in grote moeite. Maar niet alleen is daar de pijn en nood van de bevalling. Nee, er is ook nog een grote dreiging. Want Johannes heeft gezien dat er naast de schitterende vrouw nog een tweede teken in de hemel is verschenen. Een teken om bang van te worden. **[Tweede teken]** Een grote vuurrode draak, met zeven koppen en tien horens en op elke kop draagt hij een kroon. Het is een draak. Een mythisch wezen. Symbool voor de duivel. De duivel die waar-

schijnlijk ook in de gestalte van een kleine draak aan Adam en Eva was verschenen in het paradijs. Als een slang met poten. Want na de zondeval geeft God hem de slang de straf dat hij zich voortaan op zijn buik moet voort bewegen. Dat was dus voor die tijd niet zo. Deze draak is vuurrood vanwege zijn bloeddorstigheid. Hij wil altijd weer doden. Hij heeft zeven koppen met kronen. Die zeven koppen met kronen beelden de verschrikkelijke koningen af die de wereld in de loop van de tijd heeft gekend.

Dat aardse koningen het kind van de vrouw willen verslinden is op diverse momenten in de geschiedenis zichtbaar geworden. **[Koningen]** Twee koningen springen hierbij heel duidelijk in het oog. De Farao van Egypte in de tijd van Mozes. Die wilde dat alle jongens uit het nageslacht van Abraham gedood zouden worden. Zodat uit Abraham niet de beloofde verlosser kon komen. Zoals God dat aan Abraham had beloofd. Als God de plannen van de Farao niet had gedwarsboomd, dan was hij ook nog in zijn opzet geslaagd. De tweede koning waar we aan mogen denken is koning Herodes. Hij gaf opdracht om alle jongetjes van twee jaar en jonger in Bethlehem en wijde omgeving te laten doden. Want hij vreesde dat de Koning van de Joden, die kort geleden geboren was, hem van de troon zou stoten. Verschrikkelijk moet dat geweest zijn. Het verdriet in die landstreek moet verschrikkelijk geweest zijn. Hartverscheurend. Maar de draak slaag niet in zijn opzet. En het is duidelijk wat bedoeling van de draak is. Met zijn staart sleept hij een derde van de sterren aan de hemel mee en smijt ze op aarde. Hierbij gaat het niet om een meteorenregen. Het gaat erom dat duidelijk wordt dat hij aanzienlijke schade aan zal richten in de schepping van God. Hij brengt ernstige schade toe aan het menselijke geslacht. Hij vermorzelt de hiel van de mensheid.

[Punt vier] **In de vierde plaats zullen we zien dat het Kind wordt gered.** De tijd van advent is voorbij. De adventskerk hoeft niet langer te wachten. Het kind wordt geboren. Het is een jongen. Een Zoon. En dan krijgt de tekst een opmerkelijke wending. Je verwacht dat hij gaat vertellen hoe het met het Kind afloopt. De spanning is namelijk flink opgevoerd. De draak staat te wachten om het Kind te verslinden, zodra het geboren is. Nu is het Kind geboren. Maar toch vertelt hij dan eerst iets over de betekenis van dit Kind. Want dat moet hij eerst kwijt. Hij wil dat zijn lezers weten hoe belangrijk dit Kind voor de wereld is. **[Hoeden]** Namelijk dat Hij de volken met een ijzeren staf zal hoeden.

Jongens en meisjes, als je denkt aan het woord 'hoeden', aan wat voor soort beroep denk je dan? Het is niet een beroep dat wij vaak tegen komen. Maar het komt wel vaak in de Bijbel voor. En je kent er ook wel een lied over. Het lied: Jezus is de goede herder. Een herder hoedt de schapen. Hij zorgt voor ze. Hij gaat met ze op pad. Naar plekken waar ze kunnen eten. Naar plekken waar ze kunnen drinken. Hij zorgt ervoor dat de schapen bij elkaar blijven. Dat geen schaap verdwaalt. Maar waarom heeft Hij dan een ijzeren staf nodig. Want ijzer is hard en koud. Slaat Hij daar dan de schapen mee? Dat past niet bij een goede herder. Maar wat doet Hij dan met die ijzeren staf? Waarom zou Hij harde klappen willen uitdelen? Hierom. Om de volken te beschermen tegen allerlei vijanden. **[Bescherming]** Want er zijn krachten en machten die het volk van God willen vernietigen. En dit Kind zal het volk van God beschermen en al de vijanden verslaan.

Misschien zijn er onder u die graag oude mythes lezen. Die hebben mogelijk het gevoel gekregen dat dit ook een oude mythe is. En er zijn ook wel overeenkomsten. Maar toch ook grote verschillen. Want wat zou er in een typische mythe nu gebeuren? Het Kind is geboren en de draak wil het Kind verslinden. Er zou een strijd losbranden tussen het Kind en de draak. En het Kind zal de draak verslaan. Maar dat gebeurt hier niet. Het Kind wordt weggevoerd naar de troon van God. Wat heel ongebruikelijk is in een mythe. De held moet de vijand verslaan en niet aan de vijand ontsnappen.

De draak dacht God een slag voor te zijn door het Kind op te wachten. Maar God is hem te slim af. Het Kind gaat naar de hemel. Hier worden veel dingen uit het leven van de Heer Jezus op aarde weg gelaten. Alleen het begin en het einde van zijn leven op aarde worden genoemd. Zijn geboorte en zijn hemelvaart. Waarom ontbreekt zijn sterven aan het kruis en zijn opstanding uit de dood? Dat kan verklaard worden uit de betekenis van dit visioen. Dit visioen wil niet het hele leven van dit Kind schetsen. Het gaat in dit visioen namelijk om de vervolging van de kerk door de duivel. Jezus wil met dit visioen Johannes en de kerk een hart onder de riem steken. **[Kind beschermt de vrouw]** De kerk, de vrouw, moet weten dat God haar niet vergeet. Dus is het voor dit visioen vooral belangrijk om te vertellen dat het Kind niet door de duivel wordt verslonden. Het overleeft de aanslag en kan daarom voor altijd alle volken met zijn ijzeren herdersstaf zal hoeden. De volken worden door Hem beschermd. Dat is wat de Heer Jezus aan Johannes wil duidelijk maken. Dat is wat de kerk moet weten. Het Kind, het zaad van de vrouw, leeft.

Kerk wees gerust. Je wordt beschermd. Dat verklaart ook waarom in het visioen vervolgens het licht weer op de vrouw wordt gezet. Om te laten zien wat er met haar gebeurt.

[Punt vijf] En dat brengt ons bij het laatste punt. **Het verblijf van de vrouw in de woestijn.** De vrouw is haar leven niet zeker. De rode draak is woedend omdat zijn plan is mislukt. Het Kind kan hij niet meer treffen. Maar zijn moeder nog wel. En daarom richt hij zich nu op de vrouw. Zij vlucht weg en vindt een plek in de woestijn. De woestijn is bij het volk van God een bekende plaats met een grote symbolische betekenis. Het volk Israël dat veertig jaar door de woestijn heeft gezworven, nadat het aan de vernietiging door de farao was ontkomen. De tijd in de woestijn duidt daarom een tussentijd aan. **[Tussentijd]** Het volk is op weg. De slavernij is voorbij, maar ze is nog niet thuis. Want de woestijn is niet haar nieuwe woonplaats. Ze mag een uitkijken naar een andere woonplaats. Hier zal ze niet altijd hoeven te blijven. De periode van haar verblijf daar is daarom beperkt. Beperkt tot op de dag nauwkeurig: 1260 dagen. Dat is 42 maanden. Dat is drieënhalf jaar. Maar het wordt niet aangeduid in jaren of maanden, maar in dagen. Zo de vrouw weet dat het aantal dagen precies is vastgesteld. **[Beperkte tijd]**

Over het aantal is veel te doen geweest. Er worden soms heel ingewikkelde getalstheorieën bedacht over het boek Openbaring. Daar zit veel fantasie bij. Maar er is wel wat met die getallen aan de hand. Zo weten we dat 7 en 12 heilige getallen zijn. Zeven is drie en vier bij elkaar opgeteld. **[Symbolische getallen]** Twaalf is drie en vier met elkaar vermenigvuldigd. 1260 is 42 maanden van 30 dagen. In hoofdstuk 11 wordt dit getal ook genoemd. In vers 2 wordt gesproken over de voorhof van de tempel. Deze is bestemd voor de heidenen. Deze zullen de heilige stad 42 lang maanden vertrappen. Zo staat er. En dan staat er vervolgens. Gedurende 1260 dagen zullen ze dat doen. Het gaat bij dit getal dus niet om een letterlijk getal. Want de kerk is al veel langer in de woestijn. Maar het gaat om een symbolisch getal. En voor de vrouw is het belangrijk dat God het aantal dagen precies heeft vastgesteld. In deze periode speelt de duivel een belangrijke rol. De duivel die verbonden is met het cijfer 6. Maar waarin God toch alles in de hand heeft. Wat zichtbaar wordt in het cijfer 7. En 6 maal 7 is 42.

De periode in de woestijn is voor de vrouw een leerzame tijd. Ze leert daar op God en op God alleen te vertrouwen. Precies zoals Israël dat heeft geleerd in de veertig jaar die het in de woestijn heeft gezworven. God zorgde voor het eten, het drinken, de kleding en de schoenen. **[Alles leren verwachten]** Dat is ook een van de belangrijkste dingen die

God ons leert in ons leven op deze aarde. Hij leert ons dat wij het in ons leven niet moeten verwachten van machthebbers van deze aarde. Niet van politici, niet van CEO's, niet van wetenschappers, niet van doktoren, maar alleen van God. Hij is het die voor ons zorgt.

Zo wordt een eerste periode van verwachting opgevolgd door een tweede periode van verwachting. Maria had haar hoop gevestigd op het Kind in haar schoot. Haar familieleden Zacharias en Elisabeth hadden hun hoop gevestigd op dit Kind. En velen met hen. Dit Kind zou de mens verlossen van zijn zonden. Dit Kind zou de duivel, onze grote vijand, verslaan. En ze zijn niet bedrogen uitgekomen. Al is het wel anders gelopen dan ze verwacht hadden. Ze hadden niet verwacht dat Hij zou moeten lijden en sterven. Maar uiteindelijk hebben ze begrepen waarom dit moest. En na de hemelvaart van Jezus hebben ze uitgezien naar zijn terugkeer. En dat is ook wat wij moeten doen, broeders en zusters, jongens en meisjes. Het is goed en fijn om dinsdag en woensdag het Kerstfeest te vieren. Te vieren dat het lang verwachte Kind eindelijk geboren is. Dat de Zoon van God is neergedaald in ons midden en een mens geworden is als wij. Maar willen we echt Kerst vieren dan moeten we niet alleen terug kijken. **[Vooruit kijken]** We moeten ook vooruit kijken. Want het Kind Jezus Christus is pas echt tevreden als de duivel helemaal van het toneel is verdwenen. En als de mensen en deze aarde weer vol zijn van de heerlijkheid van God. De schitterende vrouw, de bruid van Jezus Christus mag niet in de woestijn blijven. Haar toekomst ligt in het huis van God. In het nieuwe Jeruzalem. En dat is waar wij naar uitzien. Dat alles weer vol is van God glans en heerlijkheid.

Amen